

man nemlig komme i den største Forlegenhed, thi da vilde samtlige Stoler, deres Lærere, deres Bygninger, deres Materiale o. s. v. være forsvundne, og man vilde være nødt til at begynde forfra igen. Men ikke alene det, det vilde tillige være en stor Synd mod den søfarende Befolkning, der da vilde tvinges til at opholde sig i Kjøbenhavn i Stedet for, at de Stoler, der nu florere, ere anlagte i Nærheden af de Steder, hvor de unge søfarende bo, have deres Forældre, Paarørende og andre, og hvor de, som Forholdene nu ere, kunne underkaste sig Prøven tre Gange om Aaret, altsaa til forskellige Tider, saaledes som deres Farter og Hyre tillade det, ligesom de ogsaa til forskellige Tider kunne indstille sig til at begynde Undervisningen i Stolen. Efter Kommissionens Forslag vilde de derimod kun kunne indstille sig til Prøve een Gang om Aaret, nemlig i August Maaned hvert Aar. Jeg finder dette Forslag saa farligt med Hensyn til dets mulige Konsekvenser og saa lidet overensstemmende med den søfarende Befolknings Tarv, at jeg bestemt maa fraraade det. — Jeg skal endnu kun nævne i Afsnittet om Lønningbestemmelserne det, at Navigationsdirektøren udnævnes af Kongen. Saaledes som Forholdene ere nu, bliver han konstitueret og tjener et vist Antal Aar paa den Maade, inden han faar kongelig Udnævnelse, men man vil jo altid være i Stand til forud at kunne bedømme den Mand's Dygtighed, som man vælger til denne Plads, der er jo nok at vælge imellem, derfor synes der ikke at være nogen Grund til andet end at følge den Vej, her er foreslaaet. Dette er, hvad jeg paa dette Stadium ønskede at sige om denne Sag, som jeg anbefaler til Tingets Fremme.

Martensen: Jeg tror egentlig ikke, det kan siges, at der er stor Trang til en Reform paa det Omraade, som dette Lovforslag omhandler. Som allerede den første erede Taler nævnte, har den Kommission, som er nedsat til at behandle disse Søløvsforslag, udtalt, at der under den bestaaende Ordning har uddannet sig en Sømandsstand her i Landet, der hører til de mest ansete blandt de søfarende Nationer, og paa et andet Sted har den ligeledes udtalt, at vore Skibsførere nyde et godt Renomme i Udlandet. Disse Udtalelser ere tiltraadte af Navigationsdirektøren i den ganske fortrinlige Erklæring, hvorved han har ledsaget Kommissionsbetænkningen, og jeg tror ikke, man kan sige, at det er tomme Ord og Overdrivelser. Enhver, der kender noget til Søfartsforholdene i vore Farvande, vil vistnok se, at danske Skibe foretraktes ikke alene af

danske Kjøbmænd, men ogsaa af fremmede, der skulle afftibe Ladninger; de foretraktes baade for de tyske og de svenske; naar en Kjøbmand har en Ladning at afftibe i Østersøen eller Nordøen, og han kan faa et dansk Skib, saa foretraktes han det, fordi det i de allerfleste Tilfælde kommer først og med Ladningen i en bedre Tilstand, end Tilfældet er med fremmede Skibe. Det er noget, enhver, der bor i en Søstad, vil have lagt Mærke til, at Forholdene under den bestaaende Ordning have været særdeles gode og tilfredsstillende, og dette ligger ogsaa i den meget talende Omstændighed, at de gensidige Assuranceforeninger, der findes i de Midtpunkter, hvor Sømandsstanden findes her i Landet, have haft glimrende Resultater, saa gode Resultater, at de endog i flere Aar i Marstal have fejlet uden Assurancepræmier; det kan ikke finde Sted, uden at man har overmaade dygtige og praktiske Søfolk med tiltrækkelig teoretisk Uddannelse; ellers skulde det nok vise sig, at der indtraf Søuheld eller Søulykker. Jeg tror altsaa ikke, at der er særlig stor Trang til Forandring; imidlertid kan der jo altid være noget at rette og forbedre, og jeg er den højtærede Marine-minister meget taknemlig for det Lovforslag, der er forelagt, fordi jeg tror, at den højtærede Minister deri væsentligt har truffet det rette. Der er ikke med Hensyn til de teoretiske Forordninger til Styrmandsøksamen stet væsentlige Forandringer eller stillet større Forordninger, og efter det, jeg har bemærket, tror jeg ogsaa, det vilde være ganske overskødigt og urigtigt. Sagen er nemlig den, at der ikke er ret megen Tilgang til Sømandsstanden her i Landet, den er i Aftagende, og det er ganske naturligt, fordi Sømandslivet efterhaanden bliver haardere, end det tidligere har været. I tidligere Dage gav det saa megen Fortjeneste af sig, at en stor Del af Skibene lagde op om Vinteren, de sejlede kun om Sommeren. Nu derimod er Fortjenesten saa ringe, at de maa sejle hele Aaret rundt, og det er et haardt Liv at sejle paa Nordøen og Østersøen om Vinteren. Som Menneftene ere i vor Tid, have de ikke lyst til at underkaste sig større Besværligheder end nødvendigt, og derfor er der saa liben Tilbøjelighed til at vælge Søvejen. Man skal derfor være varsom med at stille Krav, der virke hæmmende paa Tilgangen til Sømandsstanden, thi det vil have til Følge, at Handelsflaaden aftager, og jo mere Sømandsstanden uddannes, des mere tager Flaaden til, thi naar Sømanden har taget Styrmandsøksamen, vil han stræbe efter at faa et Skib ved egen Hånd og ved Kenners og Slægt-